

МОТИВИ

от

Димитринка Тодорова Шкодрова – Георгиева

Заместник на административен ръководител – Заместник окръжен прокурор
на Окръжна прокуратура – гр.Ямбол.

Уважаеми колеги,

Във връзка с участието ми в процедурата по избор на членове на Висшия съдебен съвет от Прокурорската квота, излагам мотивите си за даване на съгласие да бъде номинирана.

В системата на Прокуратурата на Република България работя от 15.04.1985 г. като целият ми трудов и юридически стаж е в органите на съдебната система. Преминала съм през всички нива на прокуратурата, като съм започнала работа като Младши прокурор в Районна прокуратура – гр.Ямбол. След това съм работила като Заместник районен прокурор в Районна прокуратура – гр.Ямбол и Районен прокурор на Районна прокуратура – гр.Ямбол. От 1996 г. работя като прокурор в Окръжна прокуратура – гр.Ямбол, като от 22.04.2010 г. до настоящия момент заемам длъжността Заместник на административен ръководител – Заместник окръжен прокурор на Окръжна прокуратура – гр.Ямбол.

От 25.03.2009 г. съм повишена в ранг „прокурор във ВКП и ВАП“.

Дългогодишната ми работа в системата на прокуратурата ми дава увереност за добро познаване естеството на прокурорската работа на всички нива. В работата си като районен прокурор, а понастоящем като зам. административен ръководител – зам.окръжен прокурор съм натрупала управленски и административен опит.

Притежавам способност да работя в екип и отношенията ми с колегите се основават на уважение, коректност и принципност. Считаю, че с работата си до момента съм доказала своя професионализъм, организационни способности

и диалогичност, като в същото време имам решителност да устоявам позициите си.

Професионалният ми опит, подкрепата на колегите ми и желанието ми активно да участвам в процеса на управление на съдебната реформа ме мотивират да се включа с кандидатурата си в избора на членове на Висшия съдебен съвет.

Ето защо, считам, че с дейността си бих могла да спомогна за реализирането на реформата в съдебната система, за максимална предвидимост и ефективност в работата на прокуратурата, без която не можем да повишим доверието на обществото, както и за укрепване на независимостта на съдебната власт.

13.05.2022 г.

С УВАЖЕНИЕ:
ДИМИТРИНКА ШКОДРОВА - ГЕОРГИЕВА

КОНЦЕПЦИЯ ЗА РАБОТАТА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

от Димитринка Тодорова Шкодрова – Георгиева – Заместник на административен ръководител – Заместник окръжен прокурор на Окръжна прокуратура – гр.Ямбол

- по чл.29в, ал.4 от Закона за съдебната власт

Уважаеми колеги,

Правното положение и правомощията на Висшия съдебен съвет са нормативно уредени в Конституцията на Република България и Закона за съдебната власт. Висшият съдебен съвет е колективен орган, като осъществява правомощията си чрез Пленум, Съдийска и Прокурорска колегия, т.е решенията са плод на колективната воля на неговите членове. В този смисъл, дейността ми като избран член от квотата на прокурорите, в случай, че получа вашата подкрепа, не може да бъде самостоятелна и независима от тази на другите членове. Това, което мога да декларирам и изпълня е прозрачност в мотивите при вземане на решение, диалог с колегите и зачитане на тяхното мнение.

Дейността на Висшия съдебен съвет следва да се фокусира приоритетно в следните направления.

Независимост

Считам, че едно от основните направления върху които следва да се концентрира дейността на Висшия съдебен съвет и в частност на прокурорската колегия е отстояването на независимостта на съдебната власт. Действително това е принцип залегнал в Конституцията на Република България (чл.117, ал.1) и в Закона за съдебната власт – чл.16 – *„Висшият съдебен съвет представлява съдебната власт, осигурява и отстоява независимостта ѝ“*.

Без независима прокуратура не може да има независима съдебна власт. За да бъдат независими в процеса на вземане на решение, прокурорите следва да изпълняват задълженията си без външен натиск или намеса.

Независимостта на прокурорите е задължително условие, за да могат да изпълняват правомощията си. Независимостта укрепва ролята им в правовата държава и води до повишаване доверието на обществото, че съдебната система работи справедливо и максимално ефективно. Следва да се отбележи, че независимостта на прокурорите не е привилегия, а гаранция за справедливо, безпристрастно и ефективно правосъдие.

Кариерно развитие. Атестиране, конкурси и командироване

Независимостта на прокурорите е гарантирано от закона, но в случая са важни правилата, които следва да се спазват, за да се осигури практическата им независимост. Кариерното развитие на магистратите следва да бъде подчинено на ясно определени, прозрачни и обективни критерии.

Ритмичното кариерно развитие на прокурорите е от ключово значение за доброто функциониране на съдебната система. В този аспект ускоряването на процедурите за назначаване, подбор и кариерно развитие на магистратите трябва да е от основните направления от дейността на Висшия съдебен съвет и в частност на прокурорската колегия. В момента процедурата по атестирането и конкурсите е прекалено бавна и често продължава с години. Командироването на магистрати не решава проблема, а по скоро създава нов с оглед продължаващото също с години командироване. От една страна, командированият магистрат няма достатъчно сигурност за позицията, която заема, а от друга се увеличава натовареността на органа, в който е постоянното трудово правоотношение на магистрата. Отделно възниква въпроса за потенциалния риск за независимостта на командирования по отношение на решенията, които взема и дали те са обективни и безпристрастни.

В тази насока, считам за удачно да се работи в две направления – премахване на формализма при атестиране и децентрализация на конкурсите. Опростяването на атестационните формуляри ще ускори този процес. Факт е, че независимо от многобройните критерии за оценяване, крайната оценка в почти всички случаи е „Много добра“ и по изключение е „Добра“. Това води към стремеж за максимален брой точки в рамките на много добрата оценка и съответно възражения от страна на прокурорите срещу оценката, приета от прокурорската колегия. В този ред на мисли, считам за целесъобразно да се представи на дискусия системата за „точкуване“, като оценка за работата на

магистратите. Опростяването на атестационните формуляри и прецизирането на критериите за атестиране, ще облекчи процеса на тестиране от Помощната атестационна комисия, тъй като това е все пак несвойствена дейност различна от осъществяването на същинските служебни задължения от прокурорите и въобще от магистратите.

За удачно решение считам и децентрализация на конкурсите – обявяването на такива за съответния орган. При този вариант, в повечето случаи, ще се увеличи броя на кандидатите и съответно ще се ускори процедурата.

Дисциплинарна дейност и поощрения

Практическата независимост на магистратите и в частност на прокурорите е в пряка връзка и с дисциплинарната отговорност. Тук следва да се намери баланса между уеднаквяване на дисциплинарната практика и отчитане на спецификите на всеки конкретен случай. Следва да се прецизират и сроковете на дисциплинарните производства, тъй като разтеглянето във времето от една страна играе роля на наказание, а от друга поставя въпроса за възможна зависимост на магистрата за един продължителен период от време.

Тук считам за уместно да се постави въпроса и за поощрение на магистратите и то не само материалните. Практиката показва, че поощряването с парична награда в преобладаващия брой случаи е при освобождаване на магистратите на основание чл.160, вр. чл.165, ал.1, т.1 от Закона за съдебната власт. При отлично изпълнение на професионалните си задължения, магистратите следва да получават необходимото признание – и материално, и морално. Това би имало изключително стимулиращо въздействие по отношение на самия магистрат, като отличаване на индивидуалния му принос, както и по отношение на всички останали магистрати.

Възнаграждение

Възнаграждението на магистратите е също неделима част от тяхната независимост. То следва да е адекватно на възложените им функции и специфични задължения и да осигурява тяхната външна и вътрешна независимост. Разработените от настоящия състав на Висшия съдебен съвет модели, изпратени за съгласуване на съдилищата и прокуратурите в страната,

не получиха одобрението на магистратската общност и в крайна сметка нито един от тях не успя да се наложи. Считам, че е необходим много широк професионален дебат, съчетан с експертни становища и естествено съобразен с бюджета на съдебната власт. За мен лично най-удачен вариант е определяне на една основна заплата, която се допълва от възнаграждение за съответния достигнат ранг от всеки магистрат. Така стимул за работа и съответно възнаграждение ще има всеки магистрат, независимо от нивото на съдебния орган и населеното място, където работи.

По този ще се избегне и „ножицата“ между възнагражденията за най-ниската и най-високата длъжност, а тази „ножица“ ще се разтваря все повече при запазване на актуализирането на заплатите с едни и същи проценти за всички нива.

Тук следва да се постави и въпроса с възнагражденията на съдебните служители, като се обърне внимание най-вече на актуализиране възнаграждението за ранг, тъй като все още разликата между някои от нивата са символични.

Натовареност

От съществено значение за подобряване на качеството на правосъдието е решаването на въпроса с неравномерната натовареност на магистратите в отделните райони. С решение на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет от 26.04.2017 г. е приет унифициран модел за оптимизиране на районните прокуратури, който е съобразен както с валидните за всички районни прокуратури критерии, така и спецификите за всеки апелативен район. Съгласно този модел, всички районни прокуратури в една окръжна зона са обединени в една единствена районна прокуратура със седалище в областния град, като на тяхно място се разкриват териториални отделения. Поетапно районните прокуратури бяха трансформирани в териториални отделения – първоначално единадесет, считано от 01.01.2019 г., а в последствие и останалите районни прокуратури в страната, като последни са включени прокуратурите от района на Окръжна прокуратура – гр.София, поради обективните специфики, които не се срещат другаде в страната. Този унифициран модел в голяма степен изравни натовареността в рамките на

районната прокуратура в съдебния район на окръжната прокуратура, но не реши проблема с натовареността между отделните районни прокуратури.

Един от начините за решаване на въпроса с натовареността е чрез преместване на свободни щатове от една прокуратура в друга, но на базата на обективни критерии и не само въз основа на данните за съответната година за натовареността на прокуратурата от която се взема прокурорския щат. Предвидимостта ще изключи създаване на впечатление у прокурорите, че щатът се разкрива за конкретен магистрат, а не толкова с оглед натовареността.

Вариант за справяне с натовареността в отделните прокуратури е институтът на прокурорските помощници, но само в случаи на изрично уреден статут (включително и нормативно) на техните права и задължения. Не е тайна, че в много случаи, независимо че се касае за квалифицирани кадри с юридическо образование, същите изпълняват дейност от компетентността на администрацията.

Решаването на проблемите, касаещи неравномерната натовареност, води до повишаване качеството на работа, бързината на произнасяне, а това е обективна предпоставка за повишаване доверието на обществото в съдебната власт и в частност в прокуратурата.

Електронно правосъдие

Електронното правосъдие е без алтернатива и тук въпроса е не дали, а по-бързо и пълно въвеждане и то по начин улесняващ достъпа до правосъдие и облекчаване на магистратския труд, разтоварването му от излишния формализъм. Веднага обаче следва да се отбележи, че за да има електронно правосъдие е необходима цифровизация във всички сфери в държавата, тъй като е необходима пълна синхронизация и съвместимост на информационните системи.

Реализацията на проекта „Създаване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури и разработване на Единна информационна система на съдилищата“, по който Висшия съдебен съвет е бенифициент по Оперативна програма „Добро управление“ на Европейския социален фонд не отговори на много въпроси и постави нови. Така например прокурорите нямат достъп до Единния портал за електронно правосъдие; няма възможност за активна комуникация в електронна среда

между съда и прокуратурата; необходимо е унифицирането на правилата за електронно връчване във всички процесуални закони; материалите от досъдебните производства също трябва да са в електронна форма и не на последно място дали обикновената електронна поща е достатъчно сигурна като форма за комуникация.

За да се отстранят тези проблеми, освен всичко друго, следва в надграждането на системата да се включат действащи магистрати от всички нива на съдебната власт, за да не се стига до там, че правото да е подчинено на технологията.

Бюджет

Важно условие за нормалното функциониране на съдебната власт и нейната независимост е самостоятелният бюджет. Чл.117, ал.3 от Конституцията на Република България изрично прогласява самостоятелен бюджет на съдебната власт, като условие за нейната независимост и функциониране. Висшият съдебен съвет е първостепенен разпоредител с бюджетни средства и за това от изключително значение е начина на управлението на бюджета. През 2020 г. Висшият съдебен съвет стартира проект по Оперативна програма „Добро управление“ с наименование „Въвеждане на програмно бюджетиране в органите на съдебната власт“, който приключва през настоящата година. Към момента Висшият съдебен съвет планира, управлява и отчита разходите си без програмен бюджет.

Считам, че програмното бюджетиране следва да замени досегашното, основано на принципа на ресурсното, защото без ясното разпределение на бюджета по програми и реформи, не може да бъде направен какъвто и да е било анализ на ефективност или ефикасност на изразходването и отчитането на бюджета в съдебната система. Наличието на програмен бюджет би позволило адекватно планиране и управление на човешките ресурси и необходимите за това средства, обвързаност на финансирането със заложените цели и дейности, обективна оценка на разходите по видове преписки и дела.

Следва да се посочи, че бюджета на съдебната власт трябва да се обсъжда публично и това ще бъде още една гаранция за независимостта на съдебната власт.

Връзки с обществеността

Висшият съдебен съвет трябва да работи да повишаване на доверието на обществото в съдебната власт. Това неминуемо поставя въпроса за връзките с обществеността и засилване на прозрачността, а не публичността по отношение на дейността на Висшия съдебен съвет. Считам за необходимо статутът и правомощията на определения говорител на Висшия съдебен съвет да се регламентират с Правилника за дейността на Висшия съдебен съвет и неговата администрация. Следва да се обсъди дали е най-удачно това да бъде представляващия Висшия съдебен съвет, а не друг негов член, който да бъде на постоянно разположение на медиите и да бъде лицето и гласа на Висшия съдебен съвет. Говорителите на колегиите трябва да са магистрати, готови да контактуват с медиите, да участват в различни медийни формати, включително чатове във фейсбук страницата на Висшия съдебен съвет. Удачно би било и създаване на постоянна комисия ,която да отговаря за комуникацията на Висшия съдебен съвет, случаите на посегателства срещу независимостта на съдебната власт (във всички случаи на засягане на независимостта на съдебната власт, Висшият съдебен съвет трябва да реагира и тази реакция да е незабавна – в рамките на същия ден или двадесет и четири часа), проучване на международния опит в областта на комуникацията и взаимодействието на съдебната власт с медиите и обществото. Това предполага и осигуряване на ежегоден финансов ресурс за комуникационните дейности – кампании, информационни и образователни материали, централизиран медиен мониторинг.

Управление на имуществото на съдебната власт

Без нормални битови условия и комфорт на среда за работа не може да се осъществява качествено правосъдие. Затова е необходим обстоен преглед на сградния фонд и неговото състояние, осигуряване на достъпна среда с оглед гарантиране равен достъп до правосъдие. На база на изготвените анализи, следва да се осигури и финансиране, като се предвидят краткосрочни (най-необходимите и неотложни) и дългосрочни цели.

Съдебната администрация

Прокуратурата разполага с достатъчна администрация за осигуряване на нормален работен процес и качествено изпълнение на задълженията, като щатовете са бюджетно осигурени (съотношението прокурор – служители средно за страната е 1.29). С решение на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет е утвърден Класификатор на длъжностите в администрацията на Прокуратурата на Република България. При тази обезпеченост следва да се прецени как най-рационално същата да бъде разпределена, възможност за съвместяване на служебни задължения и прецизиране на оценяването на длъжностите, както и адекватното им заплащане.

Концепцията в никакъв случай не претендира за изчерпателност, но не това е целта ѝ. Заложила съм на въпросите, които считам за важни за всеки магистрат и вероятно те се припокриват с тези на други колеги. Това считам за естествено, тъй като всички в съдебната система сме изправени пред едни и същи проблеми и предизвикателства. Важното е да обединим усилията си, в процес на диалог да намерим верните решения и заедно да работим за една прозрачна, предвидима, достъпна и ефективна съдебна система, възвърнала си доверието на обществото.

С УВАЖЕНИЕ:

ДИМИТРИНКА ШКОДРОВА-ГЕОРГИЕВА